

Sapatin Vartija

Maalis-Huhtikuu 2014

100 vuotta
1914-2014

U udistaminen 2014

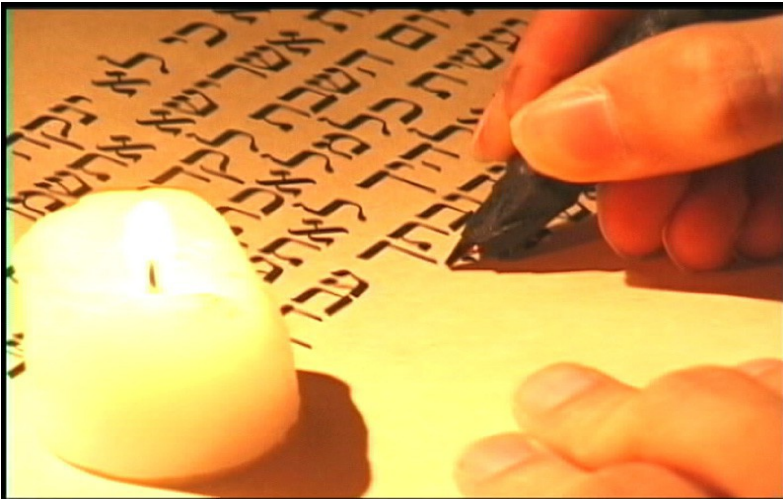
Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetykseurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

**Kansikuvat: etukansi: Martti Lutherin patsas, Worms, Saksa
takakansi: Seminaari Mosbachissa, Saksassa**

Leiviskät

Kristus oli puhunut öljymäellä opetuslapsilleen toisesta maailmaan tulostaan. Hän oli maininnut erikseen eräitä merkkejä, joiden oli määrä ilmaista, milloin hänen tulonsa oli lähellä, ja hän oli kehottanut opetuslapsiaan valvomaan ja olemaan valmiina. Hän toisti vielä varoituksensa: »Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä.» Sitten hän osoitti, mitä merkitsee valvoa ja olla valmiina hänen tulolleen. Aikaa ei tule käyttää joutilaaseen odotteluun, vaan ahkeraan työhön. Tätä hän opetti vertauksellaan leivisköistä.

»Sillä tapahtuu», hän sanoi, »niin kuin tapahtui, kun mies matkusti muille maille: hän kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa; yhdelle hän antoi viisi leiviskää, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti muille maille.»

Muille maille matkustava mies kuvaa Kristusta, joka tämän vertauksensa esittäessään oli pian lähtevä tästä maasta taivaaseen. Vertauksen palvelijat eli orjat kuvaavat Kristuksen seuraajia. Me emme ole itsemme omat. Me olemme »kalliisti ostetut» (1 Kor. 6: 20), ei »millään katoavaisella», ei »hopealla» eikä »kullalla, vaan Kristuksen kalliilla verellä» (1 Piet. 1: 18,19); »että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut» (2 Kor. 5: 15).

Kaikki ihmiset ovat ostetut näin äärettömän kalliisti. Tyhjentämällä taivaan koko aarteiston tähän maailmaan ja antamalla meille Kristuksessa koko taivaan Jumala on ostanut jokaisen ihmisolennon tahdon, tunteet, ajatusmaailman ja sielunelämän. Kaikki ihmiset ovat Herran omaisuutta, olkoot he sitten uskovaisia tai uskomattomia. Kaikkia kutsutaan palvelemaan häntä, ja siitä, miten he suhtautuvat tähän kehotukseen, joutuvat kaikki vastaamaan suuren tuomion päivänä.

Mutta kaikki eivät tunnusta Jumalan vaatimuksia. Kristus esittää vertauksessa palvelijoihinsa ne, jotka ovat hyväksyneet hänen palvelemisensa.

Kristuksen seuraajat on lunastettu palvelemaan. Herramme opettaa, että elämän todellinen tarkoitus on palveleminen. Kristus itse oli työntekijä, ja kaikille seuraajilleen hän antaa noudatettavaksi palveluksen lain - Jumalan ja lähimmäistensä palvelemisen. Tässä Kristus on esittänyt maailmalle ylevämmän käsityksen elämästä kuin sillä koskaan on ollut. Käyttämällä elämänsä toisten palvelemiseen ihminen pääsee Kristuksen yhteyteen. Palveluksen laista tulee yhdistävä rengas, joka liittää meidät Jumalaan ja

lähimmäisiimme.

Kristus uskoo palvelijoilleen »omaisuutensa» - hoidettavaksi hänelle tuottoisasti. Hän antaa »kullekin» työnsä. Kullakin on paikkansa taivaan ikuisessa suunnitelmassa. Kullakin on osuutensa suoritettavana yhteistyössä Kristuksen kanssa sielujen pelastamiseksi. Niin varmasti kuin meillä onkin paikka varattuna taivaallisissa asuinsijoissa, osoitetaan meille myös täällä maan päällä erikoinen paikkamme, jossa meidän tulee toimia Jumalan hyväksi.

Pyhän Hengen lahjat

Leiviskät, joita Kristus uskoo seurakunnalleen, kuvaavat erikoisesti Pyhän Hengen kautta saatuja lahjoja ja siunauksia. »Niinpä saa Hengen kautta toinen viisauden sanat, toinen tiedon sanat saman Hengen vaikutuksesta; toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen taas terveeksi tekemisen lahjat siinä yhdessä Hengessä; toinen lahjan tehdä voimallisia tekoja; toinen profetoimisen lahjan, toinen lahjan arvostella henkiä; toinen eri kielillä puhumisen lahjan, toinen taas lahjan selittää kieliä. Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki jakaen kullekin erikseen, niin kuin tahtoo» (1 Kor. 12:8-11). Kaikki eivät saa samoja lahjoja, mutta Mestarin jokaiselle palvelijalle luvataan jokin Hengen lahja.

Ennen kuin Kristus poistui opetuslastensa luota, »hän puhalsi heidän päällensä ja sanoi heille: 'Ottakaa Pyhä Henki'» (Joh. 20:22). Hän sanoi lisäksi: »Ja katso, minä lähetän teille sen, jonka minun Isäni on luvannut» (Luuk. 24: 49). Mutta tuo lahja saatiin täyteydessään vasta Kristuksen taivaaseenastumisen jälkeen. Vasta kun opetuslapset uskoen ja rukoillen olivat kokonaan antautuneet hänen työhönsä, he saivat kokea Hengen vuodatuksen. Silloin uskottiin taivaallinen omaisuus erikoisessa mielessä Kristuksen seuraajille. Kun »hän astui ylös korkeuteen, hän otti vankeja saaliikseen, hän antoi lahjoja ihmisille». »Mutta itse kullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan» (Ef. 4:8, 7). Tämän kaiken vaikuttaa »Henki, jakaen kullekin erikseen niin kuin tahtoo» (1 Kor. 12: 11). Lahjat ovat jo meidän Kristuksessa, mutta niiden varsinainen haltuun saaminen riippuu Jumalan Hengen vastaanottamisestamme.

Hengen lupausta ei arvosteta niin kuin pitäisi. Niinpä sen täyttyminenkin jää vastaavasti vähäisemmäksi. Ja Hengen puuttuminen taas tekee evankeliumin toiminnan niin voimattomaksi. Vaikka olisi oppineisuutta, lahjakkuutta, kaunopuheisuutta tai mitä tahansa luontaisia tai hankittuja

kykyjä, ei ilman Jumalan Hengen mukanaoloa päästä koskettamaan yhtään sydäntä eikä saada voitetuksi yhtään syntistä Kristukselle. Toisaalta, jos Kristuksen opetuslapset pysyvät hänen yhteydessään ja Henki on antanut heille lahjojaan, niin köyhinä ja oppia saamattominakin heillä on voimaa, joka vaikuttaa sydämiin. Jumala tekee heistä kaikkeuden suurimman voimavaikutuksen välittäjiä.

Muita leivisköjä

Vertauksen leiviskät eivät kuvaa ainoastaan Hengen erikoisia lahjoja. Ne käsittävät kaikki lahjat ja kyvyt, perityt niin kuin hankitutkin, sekä luonnolliset että hengelliset. Kaikki ne on käytettävä Kristuksen palvelemiseen. Tullessamme hänen opetus-lapsikseen luovutamme hänelle kaiken, mitä olemme ja omistamme. Nämä lahjat hän palauttaa meille puhdistettuina ja jalostettuina käytettäväksi hänen kunniaukseen ja lähimmäisillemme siunaukseksi.

Jumala on antanut leivisköjä jokaiselle ihmiselle »hänen kykynsä mukaan». Ei niitä jaeta umpimähkään eikä mielivaltaisesti. Joka pystyy asioimaan viidellä leiviskällä, saa viisi. Joka taas osaa tuottavasti käyttää vain kahta, saa kaksi. Ja joka kykenee viisaasti hoitelemaan vain yhtä, saa yhden. Kenenkään ei tarvitse valittaa sitä, ettei ole saanut suurempia lahjoja, sillä hän, joka niitä on jokaiselle jakanut, saa yhtäläisen kunnian varojensa tuottavasta käytöstä siitä riippumatta, onko hän uskonut niitä kullekin paljon vai vähän. Se, jolle uskottiin viisi leiviskää, on velvollinen palauttamaan tuottoineen viisi, yhden saanut palauttakoon samoin tuottoineen yhden. Jumala odottaa palautusta »sen mukaan, kuin on varoja, eikä sen mukaan, kuin niitä ei ole» (2 Kor. 8: 12).

Vertauksen mukaan »se, joka oli saanut viisi leiviskää, meni kohta ja asioitsi niillä ja voitti toiset viisi leiviskää. Samoin kaksi leiviskää saanut voitti toiset kaksi.»

Leiviskät, vaikka niitä olisi vain muutama, on pantava käyttöön. Meidän ei ole tärkeintä kysellä: Paljonko olen saanut? vaan: Mitä aikaansa on sillä, mitä minulla on? Kaikkien kykyjemme kehittäminen on ensimmäinen velvollisuutemme Jumalaa ja lähimmäisiämme kohtaan. Kukaan ei täyty elämänsä tarkoitusta, ellei hän päivittäin tule kykenevämmäksi ja käyttökelpoisemmaksi. Kun tunnustamme uskovamme Kristukseen, lupaamme samalla parhaamme mukaan toimia Mestarin työntekijöinä, ja meidän tulisi kaikkien kykyjemme kehittämisessä pyrkiä täydellisyyteen

voidaksemme tehdä niillä mahdollisimman paljon hyvää.

Herralla on suuri työ tehtävänä, ja hän antaa tulevassa elämässä suuren testamenttilahjan niille, jotka tässä elämässä auliisti ja uskollisesti palvelevat häntä. Herra valitsee omat välineensä, ja joka päivä hän eri oloissa koettelee heitä toiminta-suunnitelmansa yhteydessä. Ja hänen suunnitelmansa toteuttamisen jokaiseen kokosydämiseen yritykseen hän ei valitse välineitään siksi, että he ovat täydellisiä, vaan koska he hänen yhteydessään voivat tulla täydellisiksi.

Jumala hyväksyy vain ne, jotka pyrkivät korkeihin tavoitteisiin. Hän velvoittaa jokaisen inhimillisen välineensä tekemään parhaansa. Kaikilta vaaditaan siveellistä täydellisyyttä. Meidän ei koskaan pitäisi alentaa vanhurskauden vaatimustasoa niin, että asettaisimme sen vääriin tekoihin johtavien perittyjen tai hankittujen taipumuksien mukaiseksi. Meidän on tarpeellista ymmärtää luonteen epätäydellisyys synniksi. Kaikki luonteen vanhurskaat ominaisuudet ovat Jumalassa täydellisenä, sopu-sointuisena kokonaisuutena, ja jokainen, joka vastaanottaa Kristuksen henkilökohtaisena Vapahtajana, saa etuoikeuden omistaa nämä ominaisuudet.

Niiden, jotka mielivät olla Jumalan työtovereita, täytyy pyrkiä ruumiinsa jokaisen elimen ja mielen kykynsä täydellisyyteen. Tosi kasvatusta on ruumiillisten, henkisten ja siveellisten kykyjen valmentamista suorittamaan jokaisen velvollisuutensa; se on ruumiin, mielen ja hengen harjoittamista Jumalan palvelemiseen. Tällaisen kasvatuksen vaikutus ulottuu iankaikkiseen elämään.

Herra vaatii jokaista kristittyä tulemaan yhä tehokkaammaksi ja kyvykkäämmäksi joka alalla. Kristus on suorittanut palkaksemme oman verensä ja kärsimyksensä hinnan saadakseen meidät palvelemaan häntä auliisti. Hän tuli tähän maailmaan antaakseen meille esimerkin siitä, miten ja millä mielellä meidän pitäisi työskennellä. Hän toivoo meidän tutkivan, miten voimme parhaiten edistää hänen työtään ja kirkastaa hänen nimeään maailmassa sekä kunnialla, antaumuksella ja rakkaudella seppelöidä Isän, joka »niin on maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä» (Joh. 3: 16).

Kristus ei ole mitenkään vakuuttanut meille, että luonteen täydellisyyteen pääseminen olisi helppoa. Jaloa, avarakatseista luonnetta ei peritä eikä saada sattumoisin. Jalo luonne saadaan hankituksi henkilökohtaisin ponnistuksin Kristuksen ansioiden ja armon avulla. Jumala antaa leiviskät, mielen kyvyt;

me muodostamme luonteen. Se muodostuu kovissa, ankarissa taisteluissa omaa minää vastaan. Jatkuvaa kamppailua täytyy käydä perinnöllisiä taipumuksia vastaan. Meidän tulee tarkoin arvostella ja tutkistella itseämme eikä jättää yhtään haitallista luonteenpiirrettä korjaamatta.

Älköön kukaan sanoko: En voi parantaa luonteeni virheitä. Jos tämä on päätöksesi, et varmastikaan saavuta iankaikkista elämää. Mahdottomuus on omassa tahdossasi. Ellet tahdo, et myöskään voi voittaa. Todellisena vaikeutena on pyhittymättömän sydämen turmelus ja haluttomuus alistua Jumalan valvontaan.

Jumala on antanut monille pätevyyttä erinomaiseen työhön, mutta he aikaansaavat kovin vähän, koska yrittävät vähän. Tuhannet kuluttavat elämänsä näköjään vailla mitään varmaa tarkoitusta tai tavoiteltavaa päämäärää. Sellaiset tulevat saamaan tekojensa mukaisen palkan.

Muista, ettet koskaan pääse asettamaasi tavoitetta korkeammalle. Aseta siksi päämääräsi korkealla, ja askel askeleelta, vaikka vaivalloisestikin, kieltäyöksin ja uhrauksin, kipua edistyksen tikapuiden yläpäähän asti. Älä anna minkään estää sinua. Kohtalo ei ole solminut silmuksiaan eikä punonut paulojaan kenenkään ympärille niin lujasti, että hänen tarvitsisi jäädä avuttomana epävarmuuteen. Vastaisten olosuhteiden pitäisi vain kannustaa asianomaista voittamaan ne. Yhden esteen murtaminen lisää kykyjä ja rohkaisee käymään eteenpäin. Paina päättävästi oikeaan suuntaan, niin olosuhteet tulevat avuksesi sen sijaan, että ne estäisivät sinua.

Pyri innokkaasti Mestarin kunniaksi kehittämään jokaista luonteesi hyvettä. Sinun tulee miellyttää Jumalaa jokaisessa luonteen kehityksesi vaiheessa. Tämän voitkin tehdä; elihän Eenok turmeltuneena aikanakin hänen mielensä mukaisesti. Ja Eenokkeja on nykyäänkin.

Ole luja kuin Daniel, tuo uskollinen valtiomies, jota mikään kiusaus ei voinut turmella. Älä tuota pettymystä hänelle, joka (niin rakasti sinua, että uhrasi henkensä poistaakseen syntisi. Hän sanoi: »Ilman minua te ette voi mitään tehdä» (Joh. 15: 5). Muista tämä. Jos olet tehnyt virheitä, saat varmasti voiton, jos huomaat nämä virheet ja pidät niitä varoitusmerkkeinä. Näin käännät tappion voitoksi ja tuotat pettymyksen viholliselle ja kunniaa Lunastajallesi.

Jumalallisen kaltaiseksi muotoutunut luonne on ainoa aarteemme, jonka voimme viedä tästä maailmasta tulevaan. Ne, jotka ovat Kristuksen opetettavina tässä maailmassa, tulevat viemään jokaisen jumalallisen saavutuksen taivaallisiin asuin-sijoihin. Ja taivaassa tulemme jatkuvasti

kehittymään. Miten tärkeää onkaan siis luonteen kehittäminen tässä elämässä.

Taivaalliset olennot työskentelevät sen ihmisen kanssa, joka tavoittelee lujasti uskoen sitä luonteen täydellisyyttä, mikä puolestaan pyrkii ilmenemään täydellisinä tekoina. Jokaiselle tähän työhön ryhtyneelle Kristus sanoo: Olen oikealla sivullasi auttaakseni sinua.

Kun ihmisen tahto toimii yhdessä Jumalan tahdon kanssa, se tulee kaikkivoivaksi. Mitä tahansa on tehtävä hänen käskystään, se voidaan suorittaa hänen voimassaan. Hän liittää kaikkiin käskyihinsä niiden täyttämiseen tarvittavan kyvyn.

Kr. vertaukset 237-243.

“En minä jätä teitä orvoiksi”

“En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tykönnne.” Joh. 14:18.

Tämä on meidän rakaan Herramme lupaus! Orvoksi jääminen on varmasti hyvin kohtalokasta pienille lapsille. Vain se lapsi, joka on kokenut sen, voi sanoa miten ikävää se on: - pienenä, avuttomana ilman äidin ja isän suojelusta ja rakkautta.

Minun äitini oli 3 vuotias kun hänen isänsä kuoli ja kolme vuotta myöhemmin, myös hänen äitinsä kuoli. Myöhemmin koulussa, kun oli joku tapahtuma ja hänen piti lausua runoa orpolapsesta kyneleitä tuli silmiin hänelle ja monille muille. Mutta pienestä lähtien, hän sai kuulla taivaallisen Isän rakkaudesta ja hän valitsi uskon tien ja palveli Jumalaa elämänsä loppuun asti.

Jeesus ja Hänen opetuslapsensa

Kolme ja puoli vuotta opetuslapset saivat olla taivaallisen Opettajan seurassa. He saivat kokea Hänen rakkautensa ja huolenpitonsa heistä päivittäin. Hän rukoili heidän puolesta ja hellästi opetti heille taivaalliset totuudet ja kärsivällisyydellä valmisti heitä edessä olevaa suurta tehtävää varten.

Opetuslapset Juudasta lukuun ottamatta, josta tuli kavaltaja, olivat hyvin kiintyneet Jeesukseen ja Hänen ristiinnaulitsemisensa oli kova isku heille. Heidän piti ymmärtää, että Vapahtajan pelastustyö maan päällä pääasiassa oli tulla uhriksi, koska Hän oli Jumalan Karitsa, jonka veren kautta saamme

syntimme anteeksi ja sovitetuksi. Suuri oli opetuslasten ilo, kun näkivät kuolleista nouseen Vapahtajan!

Nyt Hänen piti ilmoittaa heille, että kohta Hän menee Isänsänsä luokse. Tämä ilmoitus täytti heidän sydämensä murheella, koska Jeesus oli heille ihmeellinen Auttaja, Puolustaja, paras Ystävä ja Pelastaja. Silloin taivaallinen Opettaja sanoi heille: “En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tyköne.” Joh. 14:18. Hän selitti ja vakuutti vielä heille: “Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tyköne; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän.” Joh. 16:7.

Toinen Puolustaja

Maan päällä ollessaan Jeesus aina oli avuksi opetuslapsilleen. Kun fariseukset syyttivät heitä väärin, Hän puolusti heitä. Kun Juudan kansan johtajat sotilaineen tulivat ottaman Jeesuksen kiinni, Hän sanoi heille: “Jos te siis minua etsitte, niin antakaa näiden mennä.” Joh. 18:8. He eivät koskaan olleet pulassa, kun Kristus oli heidän kanssaan.

Jeesus tiesi, että Hänen opetuslapsensa tarvitsevat toisen Puolustajan, kun Hän ei ole enää maan päällä ja selitti heille: “Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti.” Joh. 14:16.

Tämä toinen Puolustaja, jonka Jeesus lupasi on Pyhä Henki. Opetuslapset piti saada se, sillä vain Hänen kautta uskova voi selviytyä hengellisessä taistelussa. “He joutuvat taistelemaan yliluonnollisia voimia vastaan, mutta heille luvataan yliluonnollista apua. Kaikki taivaan olennot kuuluvat tähän sotajoukkoon. Ja siellä on enemmän kuin enkeleitä. Pyhä Henki, Herran sotajoukon johtajan edustaja, tulee johtamaan taistelua. Meillä saattaa olla monia heikkouksia, hirveitä syntejä ja erehdyksiä, mutta Jumalan armo kuuluu kaikille, jotka katuvina sitä etsivät. Kaikkivaltiaan voima tulee niiden avuksi, jotka luottavat Jumalaan.” AT. 332.

Milloin uskova voi jäädä orvoksi?

On kohtalokasta pienenä lapsena jäädä orvoksi, mutta on paljon pahempi hengellisenä lapsena jäädä orvoksi. Psalmista rukoili hartaasti: “Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi.” Ps. 51:13.

Kun Saul ei totellut Jumalaa, Hän otti Henkensä pois hänestä ja hän jäi

orvoksi ja pian menetti sekä ajallisen, että ikuisen elämänsä. Kun Juudas torjui Pyhän Hengen kehotukset tehdä parannus, hän jäi orvoksi ja lähti suorittamaan vihollisen työn, mutta kohta itse lopetti elämänsä, ilman pelastuksen toivoa.

Ananias ja Safiira sopivat keskenänsä pettämään Pyhää Henkeä ja jäivät orvoiksi, kuoleman omana, ilman toivoa ikuisesta elämästä.

“Mutta Pietari sanoi: ”Ananias, miksi on saatana täyttänyt sinun sydämesi, niin että koetit pettää Pyhää Henkeä ja kätkit osan maatilain hinnasta? Eikö se myymätönä ollut sinun omasi, ja eikö myynnin jälkeenkin sen hinta ollut sinun? Miksi päätit sydämessäsi tämän tehdä? Et sinä ole valhetellut ihmisille, vaan Jumalalle.” Kun Ananias kuuli nämä sanat, kaatui hän maahan ja heitti henkensä. Ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat.” Apt. 5:3-5.

Jeesus selitti: “Ja jokaiselle, joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi; mutta sille, joka Pyhää Henkeä pilkkaa, ei anteeksi anneta.” Luuk. 12:10.

On tosi vakava asia vastustaa Pyhän Hengen vaikutusta sydämessä, kun Hän monella tavalla koittaa herättää ihmistä ja kutsuu häntä tekemään parannuksen. Kokemuksien, Raamatun ja Sanan julistajan kautta Pyhä Henki toimii ja yrittää kääntää Jumalalle tottelemattomien sydämet Hänen puoleen. Mikäli ihminen jatkuvasti sulkee sydämensä Pyhän Hengen vaikutukselta, lopuksi loukkaantuneina Hän lähtee pois ja sellainen henkilö jää orvoksi.

Apostoli Paavalin kautta on sanottu: “Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntuun, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä.” Hebr. 10:26. Tahallinen synti on kun ihminen toimii Jumalan sanaa vastaan. Synti on Jumalan lain rikkomista. Tässä tapauksessa apostoli sanoo: “ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä.” Sellainen ihminen jää orvoksi, sillä hän itse katkaisee yhteytensä taivaaseen. Jumala meitä varjelkoon, ettemme toimisi Hänen tahtoasa vastaan ja sydämemme aina olisi avoinna Pyhän Hengen vaikutukselle.

“Henki annettaisiin uudistavana voimana, jota ilman ei Kristuksen uhri hyödyttäisi mitään. Pahuuden valta oli vuosisatojen kuluessa yhä voimistunut, ja ihmisten alistuminen Saatanan vankeuteen oli hämmästyttävää. Syntiä voitiin vastustaa ja se voitiin voittaa vain jumaluuden kolmannen persoonan valtavan voiman avulla, joka ei tulisi rajoitetussa muodossa, vaan jumalallisen voiman koko täyteudessa. Henki vasta tekee tehokkaaksi maailman Lunastajan suorittaman työn. Hengen kautta sydän puhdistuu. Hengen kautta uskova tulee jumalallisesta luonnosta osalliseksi. Kristus on antanut Henkensä

jumalallisena voimana voittamaan kaikki perityt ja hankitut taipumukset pahaan ja painamaan seurakuntaan Hänen oman luonteensa.” AT. 649.

Apostoleille annettu tehtävä kuuluu meillekin.

Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen opetuslapsilla oli vieläkin vääriä käsityksiä Hänen tehtävästä maan päällä ja kysyivät Häneltä: “”Herra, tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunnan?” Hän sanoi heille: ”Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut, vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka.”“ Apt. 1:6-8.

Nykyisinkin kärsimättömästi me odotamme Vapahtajamme takaisin tuloa, mutta ennen sitä meidän tulee jatkaa se tehtävä, jonka Hän antoi opetuslapsillensa.

“Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.”“ Matt. 28:18-20.

Voidaksemme suorittaa tätä tärkeää tehtävää Jeesus antoi vakuuttavan lupauksen, että Hän on lähetystyöntekijöiden kanssa “joka päivä maailman loppuun asti”. Hän lähetti Pyhän Hengen opetuslapsillensa ja tuloksena oli, että tuhansia kääntyi yhdessä päivässä Jumalan puolelle! Tämä Puolustaja, jonka apostolit saivat teki heitä kykeneviksi puhumaan sanoman muillakin kielellä ja antoi heille intoa ja rohkeutta viedä evankeliumia Israelin maan rajojen ulkopuolelle.

Nykyisin Jumalan seurakunnalla ei ole tärkeämpää tehtävää kuin viedä viimeinen varoitussanoma hukkuvalle maailmalle. Jokaisen jäsenen tulisi jollain tavalla osallistua tähän tärkeään tehtävään, ja mitä lähemmäksi loppua tulemme, sitä innokkaammin meidän tulee tehdä sitä. Ihmisten pitää saada tietoa ennen kuin armonaika päättyy. Vapahtajamme sanoo meillekin tänä päivänä: ”En minä jätä teitä orvoiksi... minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.” Nämä sanat antaa meille suuren ilon ja intoa toimia yhdessä taivaan enkelien kanssa sielujen pelastamiseksi. Herra meitä auttakoon siihen.

Meidän tulee rukoilla Ehtoosadetta

“Rukoilkaa Herralta sadetta keväsateen aikana: Herra tekee ukkospilvet ja antaa heille sadekuurot, antaa kasvit joka miehen pellolle.” Sak. 10:1.

Raamatussa on annettu kehoituksia rukoilla Pyhän Hengen vuodatusta, nyt lopun aikana samalla tavalla kuten opetuslapset rukoilivat silloin kun suuri lähetystyö oli alkuvaiheessa.

Jokainen uskollinen Jumalan lapsi, joka on saanut Aamusateen ja sen johdosta uudestisyntymisen nyt tulee hartaasti rukoilla Ehtoosadetta. Jeesus sanoi opetuslapsille: “Älkää lähtekö Jerusalemista, vaan odottakaa Isältä sen lupauksen täyttymistä, jonka te olette minulta kuulleet.” Apt. 1:4

Apostolit tekivät Vapahtajan antamien ohjeiden mukaan ja tulokset oli ihmeelliset. Samalla tavalla nykyisin meidän tulee myös pysyä yhdessä ja rukoilla uskoen, että pian Herra toteuttaa lupauksensa.

“Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!” Luuk. 11:13.

Aivan kuin pieni avuton lapsi luottamuksella pyytää isältänsä apua, niin meidänkin nöyrällä mielellä avuttomana tulee hartaasti rukoilla, että pian Taivaallinen Isä lähettäisi meille luvatus Lahjan - Pyhän Hengen.

Ehtoosateen tarkoitus on valmistaa kansaa Herran tulolle. Silloin Jeesuksen antama ennustus toteutuu. “Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.” Joh. 10:16.

“Minä näin, että Jumalalla on vilpittömiä lapsia nimiadventistien ja langenneiden seurakuntien joukossa, ja ennen kuin vitsaukset vuodatetaan, kutsutaan sekä saarnaajia että kansaa ulos näistä seurakunnista, ja he ottavat iloiten totuuden vastaan. Saatana tietää tämän, ja ennen kolmannen enkelin voimakkaan huudon kaikumista, hän synnyttää herätystä näissä uskonnollisissa ryhmissä, jotta totuuden hylänneet sielut luulisivat Jumalan olevan heidän kanssaan. Hän toivoo voivansa eksyttää vilpittömiä heidän seassaan ja johtaa heitä ajattelemaan, että Jumala edelleenkin toimii näissä seurakunnissa. Mutta valo loistaa, ja kaikki vilpittömät jättävät langenneet seurakunnat asettuen Jumalan jäänöskansan puolelle.” H. k. 290.

Millä tavalla Jumala kutsuu omat lapsensa ulos langenneista kirkoista? Sen ymmärrämme seuraavien lainauksien kautta.

“Jumalan palvelijat, puettuina voimalla korkeudesta, valaistuin ja pyhää alttiutta heijastavin kasvoin lähtivät julistamaan taivaallista sanomaa.

Uskonnollisiin joukkoihin hajotetut sielut ottivat kutsun vastaan ja heitä kehoitettiin rientämään joutuin ulos tuomituista seurakunnista, kuten Lootia kehoitettiin rientämään ulos Sodomasta, ennen sen häviötä. Jumalan kansa vahvistui siitä suuresta kirkkaudesta, mikä runsaana lepäsi heidän yllään valmistuen heidät kestämaan koetuksen hetkeä. Minä kuulin kaikkialla monen äänen sanovan: »Tässä on pyhien kärsivällisyys; tässä ne ovat, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.» H. k. 309.

”Evankeliumin suurta työtä ei päätetä pienemmällä Jumalan voiman ilmestyksellä kuin aloitettiin. Ne ennustukset, jotka toteutuivat syyssateen vuodatuksena evankeliumin julistuksen alkaessa, tulevat uudelleen toteutumaan kevätsateen vuodatuksena sen päättyessä. Nämä ovat ne »virvoituksen ajat», joihin apostoli Pietari loi katseensa sanoessaan: »Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltä määrätty, Kristuksen Jeesuksen.» Apt. 3: 19, 20.

Jumalan palvelijat, joiden kirkastuneet kasvot loistavat pyhästä innostuksesta, kiiruhtavat paikasta paikkaan, julistaen taivaan sanomaa. Tuhannet äänet kaikkialla maan päällä kuuluttavat varoitusta. Ihmeitä tehdään, sairaita parannetaan ja tunnusteet seuraavat uskovaisia. Mutta saatanakin vaikuttaa valheen voimalla ja ihmeillä, saattaen tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden. Ilm. 13:13. Siten maan asukkaat saatetaan valitsemaan kantansa.

Sanomaa ei viedä eteenpäin niin paljon todistelujen kuin Jumalan Hengen syvän vakuutuksen kautta. Todisteet on esitetty aikaisemmin. Siemen on kylvetty. Nyt se orastaa ja kantaa hedelmää. Lähetystyöntekijöiden levittämät julkaisut ovat tehneet vaikutuksensa, mutta jotkin seikat ovat estäneet vaikutuksen saaneita täysin käsittämästä totuutta tai seuraamasta sitä. Nyt valonsäteet tunkeutuvat kaikkialle, totuus esiintyy kirkkaudessaan ja Jumalan vilpittömät lapset katkaisevat heitä pidättäneet siteet. Perheyhteydet ja seurakuntasuhteet eivät enää voi heitä estää. Totuus on kaikkea muuta kalliimpi. Huolimatta totuutta vastustamaan yhtyneistä voimista asettuu suuri joukko Herran puolelle.” S. t. 595.

Herra meitä auttakoon suuressa armossaan, että olisimme Hänen työtovereina viimeisessä työssä ja pian näkisimme myös rakkaan Vapahtajamme takaisintulon. Amen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Isä meidän

“Äläkä saata meitä kiusaukseen; vaan päästä meidät pahasta...” Matt. 5:13

Tämä kuudes vetoamus jaetaan kahteen pyyntöön, joten meillä olisi kuudes ja seitsemäs pyyntö. Ymmärrän rukouksen rakenteen niin, että kuudes ja seitsemäs pyyntö voidaan yhdistää yhteen. Mietitäänpä jokainen sana harkiten ja katsotaan mitä se on sanova.

”Äläkä saata meitä kiusaukseen” (jae 13)

Tutkikaamme ensin nämä rukouksen sanat. Kun katsomme Raamatusta, löydämme kaksi erilaista kiusausta (koetusta): sellaisia, joita tulee Jumalalta, ja sellaisia, joita aiheuttaa paholainen.

Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa 22:1. „Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Aabrahamia ja sanoi hänelle: "Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen.”“

Saman lauseen löydämme Heprealaiskirjeessä 11:17: “Uskon kautta uhrasi Aabraham, koetukselle pantuna, Iisakin, uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli lupaukset vastaanottanut.”

Mikä tarkoitus Jumalalla oli? Jumala näki, että hän ei enää saanut samanlaista paikkaa Abrahamin sydämessä, joka hänellä aiemmin oli ollut. Iisak oli työntänyt häntä yhä enemmän taka-alalle. Niin Jumala ei voinut olla tyytyväinen ja se piti tehdä Abrahamille tietoiseksi. Siksi hän asetti Abrahamin ratkaistavaksi: kenelle sydämesi kuuluu - Iisakille vai minulle? Abraham valitsi oikein ja sanoi: Se on kuuluva Jumalalle.

Koetuksen tarkoitus oli tuoda esille se vaara, että Abrahamin rakkaus Iisakia kohtaan tukahduttaisi hänen sydämensä rakkauden Jumalaan ja johtaisi heidät takaisin valoon ja voittoon yli kaiken inhimillisen rakkauden. Jumala halusi tuoda hyvää valoa Abrahamin sydämeen, niin että se voi voittaa pahan.

Kun paholainen kiusaa meitä, hän haluaa tarkalleen päinvastaista: hän haluaa tuoda esiin syntiä sydämeemme ja vahvistaa siten, että se voi riemuita hyvän yli. Jaakobin kirjeessä 1:2 luemme koetuksista tai kiusauksista, jotka tulevat Jumalalta. Siinä on sanottu: "Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninasiin kiusauksiin." Miten on mahdollista, iloita koetuksissa ja kiusauksissa? Me tarvitsemme varmuutta: Jumala lähettää kiusauksia koetellakseen uskoni ja antaa minulle mahdollisuuden kirkastamaan Hänet minun ympäristössäni. Koettelemuksen kautta saan mahdollisuus osoittaa

kaikille, että minä rakastan Jumalaa yli kaiken.

Roomalaiskirjeessä 8 luvun lopussa Paavali mainitsee kaikki vaikeudet ja haasteet, jotka ovat yrittäneet erottaa häntä Jumalan rakkaudesta, ja sitten hän sanoo jakeessa 37: "Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut." Paavali kirjoittaa Korinttolaisille näin: "Sen tähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä." 2. Kor 12:10

Se on iloa Jaakob kirjoittaa kirjeessään alussa, että iloitaan koettelemuksessa, koska siinä on mahdollisuus kirkastamaan Herran.

Aivan erilaiset ovat kiusaukset, jotka tulevat pahasta. Näistä Jaakob kirjoittaa 1:13-15 Megen käännöksen mukaan: "Älköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: "Jumala minua kiusaa"; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän ketään kiusaa. Vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee; kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman."

Tällaisesta kiusauksista Jaakob ei sanoo, että meidän tulisi iloita. Tällaisiin tapauksiin on voimassa kuudes pyyntö: "Äläkä saata meitä kiusaukseen."

Jumala koettelee, saadakseen hyvän voittamaan meissä, mutta saatana kiusaa saadakseen aikaan pahan ylivallan.

Kuinka vihollinen toimii, näemme kuinka paholainen kiusasi Jeesusta erämaassa: Kaikissa olosuhteissa hän koetti saada Herraa Jeesusta lankeamaan syntiin. Hän ajattelee, että hän onnistuu siinä yhtä helposti, kuin paratiisissakin, kun hän houkutteli Aadamin. Kyllä, tällä kertaa se on jopa helpompaa kuin se oli silloin, koska Adam oli paratiisissa ympäröity runsaudella. Hän on voinut karttaa helposti yhden kielletyn puun, hänellä oli tarpeeksi muita puita, joista hän olisi voinut syödä.

Mutta täällä autiomaassa ei ollut syötävää. Neljäkymmenen päivän paaston jälkeen Herralla oli nälkä. Silloin vihollinen arveli, että hänellä olisi hyvä mahdollisuus: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi." Matt. 4:3 Olisiko Herra pystynyt siihen? Ilman muuta, jos hän on voinut muuttaa veden viiniksi, voisi muuttaa myös kivet leiväksi.

Mutta Herra ei ole käyttänyt koskaan ihmevoimaansa itsensä hyväksi. Siksi hän hylkäsi vihollisen pyynnön. Silloin paholainen yritti toisen kerran. Hän asetti Herran temppelin harjalle ja pyytää häntä hyppäämään alas, niin että voisi saada kaikki ihmiset vakuuttuneiksi, että hän on tullut taivaasta. Tässä tapauksessa hän lähestyy erityisen näppärällä tavalla: hän käytti

Raamatun sana kiusaten: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.'" Matt. 4:6 Kiusaus on erityisesti vaarallinen, kun paholainen käyttää Raamatun tekstejä väittääkseen. Mutta - hän väärentää Jumalan sanaa. Joko hän vetää sen pois asiayhteydestään, tai jättää sen pois. Niin hän tekee sen myös täällä. Hän jättää pois sanat: "teilläsi". (Ps. 91,11-12)

Jos kuljemme velvollisuuden ja kutsumuksen tietä, silloin voimme luottaa enkelin suojaan. Mutta ei koskaan, jos menemme oman valintamme tietä ja siten kiusaamme Jumalaa. Sen tähden Herra torjuu kiusaukset kuten sananlaskussa sanotaan: "Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi." Matt. 4:7 Kolmannen kerran vihollinen yrittää saada Vapahtajan kiusaukseen. Hän näyttää hänelle kaikki maailman valtakunnat ja sanoo: "Tämän kaiken minä annan sinulle." Matt. 4:8-9 Niin sinulla on kuninkuus maailmassa. Sinä saat sen! Siinä on vain pieni ehto: "jos lankeat maahan ja kumarrat minua." Matt. 4:9 Ja kolmannen kerran Jeesus torjuu hänet: "Mene pois, saatana" Matt. 4:10 Paholaisen piti jättää hänet, mutta hän poistui hänen luotaan vain "ajaksi" kuten luemme Luuk. 4:13 Sitten hän palaa taas. Hän käytti fariseuksiakin, että he tekisivät Herralle ansoja, pian Saddukeukset, ja pian jopa Herran omat opetuslapset. Kun Vapahtaja puhui siitä hänen opetuslapsensa kanssa, että hänen täytyy kärsiä ja kuolla, "silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi nuhtelemaan häntä sanoen: "Jumala varjelkoon, Herra, älköön se sinulle tapahtuko." Matt. 16:22.

Jeesus tajusi, että hänen rakkaan opetuslapsensa takana oli paholainen, joka haluaa viedä häntä pois hänen tieltään lunastamaan maailmaa. Siksi Herra käskee häntä "Mene pois minun edestäni, saatana; sinä olet minulle pahennukseksi, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten." Matt. 16:23 Näin voimme nähdä selvästi, mikä on paholaisen päämäärä hänen kiusaustensa kautta: Hän haluaa syöstä meidät syntiin, aiheuttaen meille lankeemuksen, pettää meitä ikuisen kunnian kanssa. Kiusaus paratiisissa ei olisi saanut näin surullista loppua, jos Eevan sydämessä ääni ei olisi sanonut: tulet olemaan viisas! Niin kuin Jumala! Haluan tätä asiaa varmasti! - Hän suostui kiusaajaan ja lankesi.

Villollisella on monia keinoja lähestyä meitä. Meillä on kaikki mahdollisuudet langeta. Pidätkö tämän mielessäsi aina? Jotkut eivät ehkä tiedä tätä - tai he unohtavat sen uudelleen, jos he ovat sen kerran tienneet. Muuten se ei ole ollenkaan selitettävissä, että myös vanhemmat Jumalan lapset, ja jopa Jumala siunatut palvelijat niin ikävästi joutuvat

lankeemukseen. He unohtavat, että meissä ei ole mitään hyvää ja olemme taipuvaisia kaikkeen pahaan. Kaikella tavalla paholainen houkuttelee meitä syntiin, jos emme ole valppaita.

Kuten on syömisen ja juomisen laita. Meidän pitää syödä ja juoda, jos haluamme pysyä hengissä ja voimissa.

Herra opetti minulle, että olen kykenevä kaikkeen pahaan, jos hänen kätensä ei pidä minusta kiinni, jos hänen armonsa ei varjele minua. Tiedätkö myös tämän?

Apostoli Paavalin sanojen mukaan voimme nyt syödä ja juoda Jumalan kunniaksi: "Söittepä siis tai joitte tai teittepä mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi." 1. Kor. 10.31. Näissä kohdin voimme antaa kunnian myös paholaiselle. Kuinka monet ovat oman makuaistinsa orjia, kuten vanha Iisak, joka riista paistin johdosta, jonka hänen poikansa Eesaun piti laittaa, halusi tehdä Jumalan Sanaa vastaan Eesaun lupauksen kantajana. Kuinka paljon kiistoja ja epäsovua syntyi kodissa syömisen tähden, sillä miehille ei ole tarpeeksi hyvää, ei niin, kuin hän mielellään haluaisi - kuten Iisakista sanotaan. Mitä vihollinen on tehnyt juomisesta! Kuinka monet tulevat alkoholisteiksi, jotka eivät voi pysyä kohtuudessa ja ovat intohimonsa kurjia orjia.

Miten saatana pyrkii pitämään syömisen ja juomisen omassa vallassaan, niin hän tekee myös miehen ja naisen välisen rakkauden kanssa. Miten korkea ja pyhä Herra on antanut meille sen mukaan, että sukupuolten kaksinaisuus pitää tulla yhdeksi kokonaisuudeksi. Ja miten itse paholainen on saanut tämän alueen haltuunsa ja vetänyt sitä saastaisuuteen! Jumalan antamat pyhät tunteet ja tuntemukset paholainen tahtoo pilata ja vääristää. Mitä pyhä asia on äidin rakkaus ja miten vihollinen tietää tehdä pyhästä äidin rakkaudesta syntisen apinan rakkaudeksi, joka tekee lapsen epäjumalaksi!

Me tarvitsemme rahaa, saadaksemme toimeentulon. Mutta kuinka helposti raha tulee tyranniksi ihmisille. Ihminen ei voi ansaita tarpeeksi, ja hänellä pitää olla aina enemmän ja enemmän, mitä kuuluu moderniin hyvinvointiin. Katsoen omistamisen tahdon voimaa, on itsekkyyden vaara ja tämän paholaisen kiusauksen johdosta on rukoiltava: "Äläkä saata meitä kiusaukseen!" Herra antaa suuhumme tämän pyynnön, koska paholainen on niin voimakas vihollinen, jota emme ole voittaneet, vaikka hyvillä aikomuksilla. Kuinka monet ovat jo tehneet päätöksiä ja niistä on tullut niin suurta häpeää! Kuka ei ole vielä kokenut sananlaskun totuutta: Tie helvettiin on päällystetty hyvillä aikomuksilla!

Voimakas saattaisi tehdä päätöksiä niin usein ja niin pyhiä, ettei olisi enää väkivaltainen, herkkä voisi lujasti päättää, ettei olisi enää herkkä - mutta tulee kiusaus ja jälleen kokee tappion!

Luther oli oikeassa, kun lauloi: "Suuri voima ja hyvin ovela on julma aseistautuminen, maan päällä ei ole sen samanarvoista."

Meidän pitää vain hieman selailla Raamatun sivuja, silloin tapamme aina uudelleen paholaisen jälkiä. Pian hän tulee kuin kiljuva jalopeura, pian kuin hiipivä käärme, pian hän puhuttelee ihmisiä, ei ole lainkaan paholainen, että hän varmemmin ja rauhassa voi saavuttaa päämääränsä. Heti kun ihmiset luotiin ja laitettiin paratiisiin, missä he elivät hyvää elämää sopusoinnussa Jumalan kassa, paholainen astui näyttämölle. Se on aina ollut hänen aikomuksensa tuhota Jumalan tekoja. Ja hänelle onnistui tosi hyvin helposti vietellä Eeva syntiin ja Aadamin hänen kanssaan. Paratiisi suljettiin ja kirous langetettiin maailmaan. Heidän syyllisyytensä kuormalla Aadamin ja Eevan piti jäädä, aloittaakseen olemassaolon taistelun. Tämän vihollinen teki.

Eevan esikoispoika maan päällä, jonka hän katsoi luvatuksi Vapahtajaksi ja käärmeen tappajaksi, hänestä tuli - ensimmäinen murhaaja, joka tappoi oman veljensä. Tämän vihollinen teki.

Että ihmiskunta on niin täysin luopunut Jumalasta, että se ei enää halua hänen Henkensä kuritusta, on vihollisen työn tuloksena.

Mutta sitten - vedenpaisumuksen jälkeen - silloin alkoi uusi elämä maan päällä. Nooa eli jumalisesti sinä aikana. Nyt uusi ihmiskunta syntyy, joka elää Jumalalle otollista elämää. Niin toivotaan. Silloin vihollinen hyökkäsi Nooa vastaan. Nooa istutti viinitarhoja ja teki viiniä - ja mies, joka vaelsi Jumalan kanssa, järjettömänä makaa humalassa hänen teltassa: Nooa, ensimmäinen humalassa oleva Raamatussa. Vihollinen iloitsee, että hän onnistui.

Minkälaisen uskon sankari oli Abraham! Kuuliaisena hän lähti pois kotoa, seuraten Jumalan kutsua. Jumala lupaa hänelle jälkeläisen vastaan kaikkien ihmisten mahdollisuutta - ja Abraham uskoi sen, ja se laskettiin hänelle vanhurskaudeksi. Myös Abraham siirtyi Egyptiin ja selitti siellä, että Sara on hänen sisarensa. Hän valehteli pelastaakseen oma henkensä. Hän valehteli, vaikka hänen vaimonsa joutui Egyptin haaremiin, jossa Saara olisi tuhoutunut, jos Jumala ei olisi varjellut häntä.

Miten tämä on ymmärrettävä? Minulla on vain yksi selitys: Tämän teki vihollinen.

Daavid oli Jumalan mielen mukainen mies. Hän on laulanut Jumalan kunniaksi ihanat Psalmi. Tämä hurskas on avionriikkoja ja murhaaja. Kuinka

se oli mahdollista? Tämän on tehnyt vihollinen!

Salomon - miten ihanasti alkoi hänen kuninkuutensa! Hän pyytää Jumalalta viisaan ja ymmärtäväisen sydämen. Ja sitten - hän hyväksyy Jumalan tahtoa vastaan ulkomaisia pakanallisia naisia ja tuli epäjumalanpalvelijaksi. Niin surullisesti päättyi hänen elämänsä, jonka alku oli niin toivorikas.

Niin voimme käydä läpi koko Vanhan testamentin, ja aina ja kaikkialla tapaamme saatanan jalanjälkiä.

Ja Uudessa testamentissa? Kuka johdatti Juudasta tulla varkaaksi ja petturiksi? Kuka johdatti Pietaria siihen, että kielsi rakkaan Herransa? Kuka oli syynä, että fariseukset ja kirjanoppineet, myös ylipapit ja maanherra, laittoivat Jeesuksen ristille?

Vastaus on aina sama: Vihollinen teki sen. Miksi Stefanus kuolee teloittajansa kiven alla? Miksi Jaakob kaatui Herodeksen miekasta? Miksi Saulus raivoaa Herran seurakuntaa vastaan? Miksi Ananias ja Safiira valehtelivat seurakunnalle? Vastaus on: Vihollinen teki sen.

Kun luemme kristittyjen historiaa vainosta antiikin Roomassa, niin herää kysymys: Mitä kristityt ovat tehneet, että Rooman keisarit ovat pyrkineet tuhoamaan heitä? He olivat rauhallisia ja tottelevaisia ihmisiä, vain yhdessä asiassa he eivät suostuneet viranomaisia, palvomaan keisarin patsasta. Ja siksi heitä heitettiin villieläimille? Kyllä, sen vuoksi.

Mitä ovat tehneet Valdolaiset, Salzburgilaiset ja hugenotit, että heitä piti tuhota tulella ja miekalla, murhilla ja tappamisella, vankiloissa ja maanpaossa? Eikö hugenotit olleet rauhallisia ja ahkeria käsityöläisiä, eikö Salzburgilaiset olleet uskollisia ja ahkeria viljelijöitä? Silti Hugenotit surmattiin kauheassa verisessä häässä! Kuitenkin Salzburgilaisia ajettiin kylmän talven aikana pois taloista ja kodeista! Miten tämä voidaan selittää?

Mitä tekivät viimeiset evankeliset johtajat Venäläis-saksalaisille, että heitä vangittiin ja kidutettiin ja niistä kaikista vain kaksi selviytyi?

Niin menee paholaisen tehokkuus läpi kirkonhistoriassa kuin kadotuksen musta viiva.

Emmekö ole kohdannut hänen jalanjälkiänsä omassa elämässämme? Emmekö ole vielä tulleet tuntemaan tämän vihollisen suuren vallan ja monia houkutusiansa?

Uudestaan ja uudestaan sieluhoitajina koemme sen, kuinka monet ihmiset ovat paholaisen siteissä ja kärsivät synnintaikuuden johdosta. Paholainen on tämän maailman ruhtinas, jossa elämme. Me olemme vihollisen tehoalueella.

Tämä meidän tulee tehdä itsellemme selväksi. Se olisi hulluutta yrittää aliarvioida häntä. Hän on ruhtinas ja valtava.

Jeesus on vahvempi!

Jos meillä on voimakas vihollinen hänessä, Kristuksessa meillä on voimakas ystävä. Golgatalla Vapahtaja murskasi käärmeen pään. Siellä hän otti paholaiselta vallan pois. Nyt täällä on toivon sanoma kaikille, jotka ovat kiusauksissa Hepr. 2:18 "Sillä sentähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa." Tämä on hyvä sanoma kaikille, jotka ovat kiusauksessa.

Kuka voi auttaa meitä, kun joudumme kiusaukseen?

Ei lupaus, ei keskeytymistä, ei ihmisen taito ja valta - mutta hän voi auttaa meitä! Se on tärkeää pitää mielessä kaikissa kiusauksissa olla Herran ja hänen armonsa kanssa, ja turvautua hänen vereensä ja hänen ristiinsä. Me emme selviydy paholaisen kiusauksista, mutta Jeesus on voittanut ne.

"Äläkä saata meitä kiusaukseen" Se tarkoittaa: Älä anna minun joutua kiusaukseen, jossa en ole kasvanut! Ole vierelläni, auta minua, kun vihollinen tulee hänen kiusauksiensa mukana!

Sana, joka on tullut minulle erityisesti tärkeäksi elämässäni on Hepr 12:2 : "Silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään..." Katse Herraa päin asettaa meidät jumalallisen voiman yhteyteen. Katse Herraan päin asettaa meidät Jumalan läsnäoloon. Niin kauan kun katsomme Herraan, hänen voimansa ja hänen elämänsä virtaa meille ja pystymme siihen, mikä olisi ollut mahdotonta meille toisin.

Niin kauan kuin Pietari katsoi Herraa, hän pystyi kävelemään veden pinnalla. Mutta kun hän katsoi pois Hänestä, hän alkoi vajota. Niin käy myös meille, katse Herraan päin, sillä on ihmeellinen voima. Kun katsomme Häneen, kaukana kaikesta muusta, me säilymme.

Älä katso paholaista - katse häneen tekee sinut vain ahdistuneeksi ja pelokkaaksi. Katsokaa pikemmin Vapahtajaa, joka otti häneltä vallan pois, niin saat rohkeutta ja luottamusta.

Älkää katsoko ihmisiin, huolimatta siitä ylistävätkö he tai tuomitsevat. Katso Herraan, joka on yli kaiken!

Joka katse, joka ei ole katse Jeesuksen päin, vie meidät pois. Mutta katse Herraan antaa meille rohkeutta ja voimaa, tekee meidät lujiksi ja rohkeiksi. Sen vuoksi ilmestys kirjassa 12:11 sanotaan: "Ja he ovat voittaneet hänet

(saatana) Karitsan veren kautta...“

Tämä on tie, miten voidaan voittaa vihollinen, ainoa turvallinen tie. Joka odottaa uskossa luottaen Kristuksen veren voimaan, joka saavutti voiton kiusauksen hetkenä.

Niin meidän on tunnustettava kaksi asiaa selväksi:

- Vihollisen voima ja houkutus on niin suuri, että emme voi voittaa sitä millään tavalla ja varmasti kärsisimme tappion, jos emme vaella tiellämme katsoen Herraan päin.
- Me itse emme ole vain heikkoja ja kykenemättömiä johtaa taistelua vihollista vastaan, vaan olemme taipuvaisia kaikkeen pahaan, jos Herra ei pidä meistä kiinni ja varjele.

Koska edessämme on vihollisen valta, me tarvitsemme varjelevaa armoa. Monet Jumalan lapset eivät ole vielä tätä ymmärtäneet. Minä itse aiemmin myös en ymmärtänyt sitä. Ajattelin, että jos ihminen on kääntynyt, silloin kaikki on kunnossa, silloin kaikki muu järjestyy itsestään. Mutta kauan jo olen tullut siihen tulokseen, että tämä on virhe. Se ei ole suinkaan itsestään selvää, että voitamme ja pysymme uskollisina loppuun asti. Päinvastoin, se on suuri ihme, kun Jumalan armosta meitä varjellaan siihen asti, kun päämäärä on saavutettu.

Haluammeko olla varjeluksessa ennen kiusausta ja kiusauksessa, tämä on edellytys, että olemme vakuuttuneita: minä en voi mitään, olen mitätön. Mutta Jumala voi ja tuo meidät määränpäähän. "Älä pelkää; usko ainoastaan" Luuk. 8:50 Herra huolehtii siitä, että kiusaus loppuu, että voit kestää sen. Älä odota itsestäsi mitään! Odota kaikkia Herralta! Sitten koet sen, että hänen voimansa tulee täydelliseksi meidän heikkoudessamme, että hänen verensä varjelee meitä pimeyden ruhtinaan kaikista paheista.

Kiitos Jumalalle, että taistelussa, joka on määrätty meille emme ole riippuvaisia meistä itsestämme, vaan se on totta: "Meidän puolestamme taistele oikea mies, jonka itse Jumala on valinnut"

Hän on alkanut hyvän työn meissä ja hän suorittaa sen loppuun, ennen hänen päiviänsä.

"Ja jos maailma olisi täynnä paholaisia, jotka haluavat niellä meidät", emme pelkää, me kiinnitämme itsemme Herraan ja pyydämme häntä: "Äläkä saata meitä kiusaukseen!" Aamen.

Kurt Barath

Toisin kuin ajattelet

Eräs amerikkalainen sanomalehden päätoimittaja sai seuraavan kirjeen rikkaalta maanviljelijältä, joka mielellään pilkkaili: Arvoisa herra,..

Tänä vuonna tein seuraavanlaisen kokeilun: Keväällä kirkkoon menon sijasta olen kylvänyt joka sapattina. Kesällä tein töitä joka päivä ja syksyllä aurasin myös sapattina. Minun satoni on paljon runsaampi kuin naapurini, jotka pitivät lepopäivän. Mitä sanotte nyt, arvoisa herra?

Hän julkaisi tämän kirjeen täysin alkuperäisenä sanomalehdessään ja kirjoitti suurin kirjaimin oman vastauksensa sen alle.

Jumala ei aina esittele vastaustansa heti lokakuuussa.

Lähettänyt Birgitta- sisko

10 Kysymystä Kristitylle Haastattelu

1. Kuinka kauan olet ollut uskossa?

Olen lapsesta asti kasvanut uskoon, 14-15 vuotiaana luin kirjasen ”Mikä on Totuus” Tästä tuli minun oppikirjani totuuden ymmärtämiseen. 17- vuotiaana minut kastettiin.

2. Miksi olit päättänyt elää seuraamalla Jeesusta?

Jeesus kuljetti minua päivittäin, ohjasi kulkuani. Sodan vuosina kaikki oli epävarmaa, tulevaisuudesta ei ollut tietoa.

3. Kun nyt katsot näitä vuosikymmeniä taaksepäin, mitä erikoista olet kokenut Jumalan yhteydessä?

Katsoessani vuosikymmeniä taaksepäin, voin vain todeta Jumalan viisaan johdatuksen niin ilossa kuin surussakin.

4. Voitko kertoa jostain rukoukokemuksestasi?

”Kiitos, että rukoukset monet kuulit sä, kiitos että pyynnöt toiset eivät saaneet täytyä.”Ps.11:1-7.

5. Muistatko jonkun erityisen Raamatunpaikan joka on sinua auttanut

eteenpäin?

”Minä olen teidän kanssanne kaikkina päivinä maailman loppuun asti”
Lunastajani elää rukoillakseen puolestasi.” A.T. s. 638.

6. Mitä merkitsee uskossa eläminen perheelle ja seurakunnalle?

Ainoa oikea elämä, luonto monenlaisine eläimineen, kaikkine ihmeineen, taivaankannen taiteellinen väritys, meret, järvet. Kaikki tämä puhuu Luojan suuruudesta. Sama Luoja pitää huolta minustakin, pienen ihmisen elämästäni.

7. Kaipaanko jotain mitä seurakunnan pitäisi tuoda esille laajemmin?

Saamme olla kiitollisia että hengellisellä kodillamme (seurakunnalla) on koko totuus, Raamatun ja profetian Hengen todistukset. Herra auttakoon meitä olemaan valona maailmassa ja itse kutakin kasvamaan tässä totuudessa.

8. Mitä haluat antaa nuorille matkaevääksi uskon tiellä?

”Kenenkään ei pidä väheksyä sinua nuoruutesi vuoksi. Näytä sinä uskoville hyvää esimerkkiä puheissasi ja elämäntavoissasi, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa.” 1 Tim.4:12. Tit.2:7. Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi, olkoon opetuksesi puhdasta ja arvokasta.

9. Mitä haluat painottaa vanhemmille kokeneitten sisarien ja veljien sydämen asiaksi?

Hyödyntää niitä elämän kokemuksia, mitä pitkä elämä on opettanut. Vanhempanakin voi oppia uusia ihmeellisiä asioita.

10. Mikä on sinun toiveesi ja päämääräsi?

Saada kiittää Jeesusta pelastuksesta. ”Kun tuonelan virralle kerran mä saan, en pelkää sen pauhua uhkailevaa. Se on ihana maa, jonne purteni käy, eikö Jeesus jo rannalla näy.”

Haastateltavana: Sis. Sinikka Marttinen

Haastattelija: Olavi Ihala

Yöllinen taistelu

”Seuraavana päivänä hänen piti tulla antamaan lopullinen vastaus. Hänen mielensä lannistui joksikin ajaksi, kun hän ajatteli niitä voimia, jotka yhdessä

vastustivat totuutta. Hänen uskonsa horjui. Pelko ja vavistus valtasivat hänet. Vaarat näyttivät tulevan moninkertaisiksi. Viholliset näyttivät saavan voiton ja pimeyden voimat ylivallan. Pimeys ympäröi hänet ja näytti erottavan hänet Jumalasta. Hän kaipasi varmuutta siitä, että Herra Sebaot olisi hänen kanssaan. Syvässä sielun tuskassa hän heittäytyi kasvoilleen maahan ja vuodatti sisimmästään nämä katkonaiset, sydäntärepivät huudot, joita ei kukaan muu kuin Jumala voi täysin ymmärtää. »Oi kaikkivaltias, iankaikkinen Jumala», hän huusi, »kuinka kauheaa on tämä maailma! Katso, se aukaisee kitansa nielläkseen minut, ja minun luottamukseni sinuun on kovin heikko ... Jos voin panna luottamukseni vain tämän maailman voimaan, olen hukassa ... Viimeinen hetkeni on tullut, tuomioni on julistettu ... Oi Jumala, auta minua kaikkea maailman viisautta vastaan. Tee tämä,.. sinä yksin .., sillä tämä ei ole minun työtäni, vaan sinun. Eihän minulla ole täällä mitään asiaa, jonka puolesta taistelisin näiden maailman suurten herrain kanssa ... Mutta asia on sinun ... ja se on vanhurskaus ja iankaikkinen asia. Oi Herra, auta minua! Sinä uskollinen, muuttumaton Jumala, kehenkään ihmiseen en aseta luottamustani ... Kaikki, mikä on ihmisestä, on epävarmaa; mikään ihmisestä tullut ei menesty ... Sinä olet valinnut minut tähän työhön. Ole rinnallani rakkaan Poikasi Jeesuksen Kristuksen tähden, joka on minun turvani, kilpeni ja vahva linnani.»

Kaikki viisas kaitseminen oli antanut Lutherin käsittää vaaransa, jotta hän ei luottaisi omaan voimaansa ja uhkarohkeasti syöksyisi turmioon. Henkilökohtainen kärsimys, kidutus ja kuolema, jotka näyttivät olevan aivan hänen edessään, eivät kuitenkaan olleet hänen pelkonsa ja ahdistuksensa syynä. Ratkaiseva hetki oli tullut, ja hän tunsu itsensä valmistumattomaksi kohtaamaan sitä. Hänen heikkoutensa tähden voisi totuuden asia kärsiä tappion. Hän ei taistellut Jumalan kanssa oman turvallisuutensa tähden, vaan evankeliumin voiton tähden. Hänen tuskainen taistelunsa muistutti Jaakobin taistelua yöllä yksinäisen virran varrella. Jaakobin tavoin hän taisteli Jumalan kanssa ja voitti. Täydellisessä avuttomuudessaan hän kiinnitti uskonsa Kristukseen, mahtavaan vapauttajaan. Hän sai vakuutuksen siitä, ettei hän yksin astuisi oikeuden eteen, ja tämä vahvisti häntä. Rauha palasi hänen sieluunsa, ja hän iloitsi siitä, että hän sai korottaa Jumalan sanaa kansan hallitusmiesten edessä.

Jumalaan luottaen Luther valmistautui edessään olevaan taisteluun. Hän suunnitteli vastauksiaan, tutki kohtia omista kirjoituksistaan ja valitsi Raamatusta sopivia todisteita käsitystensä tueksi. Sitten hän asetti vasemman

kätensä Pyhälle Kirjalle, joka oli avattuna hänen edessään, nosti oikean kätensä taivasta kohti ja lupasi »pysyä uskollisena evankeliumille ja rohkeasti tunnustaa uskonsa, vaikkapa hänen täytyisi verellään vahvistaa todistuksensa».

«Tässä seison«

Kun hänet jälleen vietiin valtiopäivien eteen, ei hänen kasvoissaan ollut merkkiäkään pelosta eikä hämmennyksestä. Tyynenä ja rauhallisena, kuitenkin rohkeana ja ylevänä hän seiso i maan mahtavien keskellä Jumalan todistajana. Keisarillinen virkamies pyysi nyt häntä lopullisesti ilmoittamaan, halusiko hän peruuttaa oppinsa. Luther vastasi hillitysti ja nöyrästi, vapaana kaikesta ankaruudesta ja kiivaudesta. Hänen käytöksensä oli vaatimatonta ja kunnioittavaa; kuitenkin hänessä ilmeni varmuutta ja iloa, mikä kummastutti kokouksessa olevia.

»Teidän Keisarillinen Majesteettinne, ylhäiset ruhtinaat ja armolliset herrat», sanoi Luther, »minä tulen nyt eteenne minulle eilen annetun määräyksen mukaisesti ja pyydän Jumalan laupeuden tähden Teidän Keisarillista Majesteettianne ja Teitä ylhäiset ruhtinaat suosiollisesti kuuntelemaan puolustamaani asiaa, jota vakaumukseni mukaan pidän oikeana. Jos minä en osaisi käyttäytyä hovitapojen mukaan, niin pyydän Teitä suomaan sen anteeksi, sillä minä en ole saanut kasvatustani kuninkaiden palatseissa vaan luostarin yksinäisyydessä.»

Sitten hän siirtyi itse kysymykseen ja totesi, että hänen julkaisemansa teokset eivät kaikki olleet samanluonteisia. Muutamissa hän oli käsitellyt uskoa ja hyviä töitä; ja hänen vihollisensäkin olivat tunnustaneet nämä teokset, ei ainoastaan vaarattomiksi, vaan hyödyllisiksi. Näiden peruuttaminen merkitsisi sellaisten totuuksien hylkäämistä, joita kaikki ryhmät tunnustivat. Toiseen luokkaan kuuluivat paavikunnan turmelusta ja väärinkäytöksiä paljastavat kirjoitukset. Näiden kirjoitusten peruuttaminen vahvistaisi Rooman hirmuvaltaa ja avaisi entistä avaramman portin monille ja suurille rikoksille. Kolmanteen luokkaan kuuluvissa kirjoissaan hän oli moittinut sellaisia henkilöitä, jotka olivat puolustaneet vallitsevia epäkohtia. Mitä näihin tuli, hän avoimesti tunnusti olleensa liian kiivas. Vaikka hän ei väittänyt itseään virheettömäksi, ei hän näitäkään kirjoja voinut peruuttaa, sillä sellainen menettely rohkaisisi totuuden vihollisia; ja nämä alkaisivat sortaa Jumalan kansaa entistä ankarammin.

Hän jatkoi: »Olen kuitenkin vain ihminen, enkä Jumala. Sentähden puolustan itseäni Kristuksen sanoilla: 'Jos minä pahasti puhuin, niin näytä

toteen, että se on pahaa . . .' Minä pyydän Jumalan laupeuden nimessä Teidän Keisarillista Majesteettianne, teitä ylhäisiä ruhtinaita ja kaikkia muitakin, arvoasteesta riippumatta, näyttämään profettojen ja apostolien kirjoituksilla, että minä olen erehtynyt. Niin pian kuin minut on saatu tästä vakuuttuneeksi, minä peruutan jokaisen erehdyksen ja olen ensimmäinen tarttumaan kirjoihini ja heittämään ne tuleen.»

»Toivon sen, mitä äsken olen sanonut, selvästi osoittavan, että minä olen huolellisesti ajatellut ja punninnut niitä vaaroja, joille asetan itseni alttiiksi. Mutta sen sijaan että pelkäisin minä iloitsen, kun näen evankeliumin tähden syntyvän hämminkiä ja erimielisyyttä, kuten menneinä aikoina. Tämä on Jumalan sanan luonne ja kohtalo. Sanoihan Jeesus Kristus: 'En ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan.' Jumala on neuvoissaan ihmeellinen ja pelottava. Varokaa, että yrittäessänne tukahduttaa erimielisyyttä ette rupea vainoamaan Jumalan pyhää sanaa ja siten vedä päällenne voittamattomien vaikeuksien, ajallisten onnettomuuksien ja ikuisen hävityksen hirvittävää tulvaa . . . Minä voisin esittää useita esimerkkejä Pyhästä Raamatusta. Voisin kertoa faraoista sekä Babylonian ja Israelin kuninkaista, jotka tuottivat itselleen suurimmat onnettomuudet silloin, kun he viisaimmilta näyttävillä neuvoillaan koettivat vahvistaa valtakuntiaan. 'Jumala siirtää vuoret, eivätkä he sitä tiedä.'»

Luther oli puhunut saksan kielellä, ja nyt häntä kehoitettiin toistamaan sama latinankielellä. Vaikka hän oli väsynyt edellisestä suorituksestaan, hän suostui ja piti uudelleen puheensa, yhtä selvästi ja voimakkaasti kuin ensimmäiselläkin kerralla. Jumalan kaitselmus johti tätä asiaa. Useat ruhtinaat olivat niin erehdyksen ja taikauskon sokaisemia, etteivät he ensimmäisellä kerralla havainneet Lutherin todistelun pätevyyttä, mutta kun puhe toistettiin, he tajusivat selvästi kaikki esitetyt kohdat.

Ne, jotka itsepintaisesti sulkiivat silmänsä valolta eivätkä halunneet ottaa vastaan totuutta, katkeroituiivat Lutherin voimallisista sanoista. Kun hän oli lopettanut puheensa, sanoi valtiopäivien puhemies vihaisesti: »Sinä et ole vastannut sinulle tehtyyn kysymykseen ... Sinun on annettava selvä ja täsmällinen vastaus. Tahdotko peruuttaa vai etkö?» ... ottaen huomioon myös minun lainaamani kohdat, ja näin sidota minun omaatuntoani Jumalan sanalla, *minä en voi enkä tahdo peruuttaa*, sillä kristityn on vaarallista puhua omaatuntoaan vastaan. Tässä seison, muuta en voi. Jumala minua auttakoon. Amen.'»

Suuri taistelu 156-159

- Ilmoituksia -

Pitkien sapattien aiheita

Pääaihe: “Kasvatuksen peruseriaatteita”

2. Kor. 3:18.

“Usko ja rukous” 7.6.2014

“Elämäntyö” 5.7.2014

Kansainvälinen nuorisoleiri 14-17.7.2014

Pappilanniemi 51, 37700 Sääksmäki

Ilmoittautuminen (koskee myös suomalaisia osallistujia) huhtikuun 2014 loppuun mennessä ruoka ja majoitusvahvuuden tietämiseksi. Ilmoita vaikka et majoitukaan.

Hintoja: lapset 3 ikävuoteen asti ilmainen ruokailu

lapset 3-12 v puoleen hintaan

täysihoito aamiainen, lounas ja iltapala 21,50€/hlö/vrk

Majoitus ilman ruokailua 20€/yö kylpyhuoneellinen +6€

Hinnat ilman liinavaatteita ja pyyhkeitä (7€)

Kansainväliset nuorisjuhlat 18-20.7.2014

Haittilantie 2, 37800 Akaa

Sydämellisesti tervetuloa!

